

accesorii de lux

32.000 de euro. În 2007, la Sotheby's Paris, un platou cu marginea aurită și decorată cu flori pe fond albastru a fost cumpărat cu fabuloasa sumă de 370.400 de euro, iar o casetă cu decor floral pe fond roșu, cu 8.200 euro. O fructieră de Sèvres care a aparținut Doamnei de Pompadour a intrat în patrimoniul muzeului Luvru, în 2005, pentru 106.000 de euro. De-a lungul timpului,

Sèvres a creat și noi culori pe un fond care să imite alte materiale, mai ales pietrele dure. Celebrul roz „Pompadour”, foarte dificil de obținut, are adesea vene ce imită marmura. Este cazul unui serviciu pentru micul dejun, vândut la Sotheby's Paris în 2004 cu peste o sută de mii de euro. În secolul al XIX-lea, Sèvres a pierdut monopolul științei porțelanului, iar fondurile colorate obținute de artiștii manufacturii se răspândesc în mai multe feluri de porțelanuri pariziene. Una dintre cele mai spectaculoase culori, cea de agată, orna două vase superbe, semnate „Dihl”, vândute la Bayeux, în 2006, cu 167.500 de euro, preț dat de calitatea echivalentă cu aceea a celebrei manufacturi Sèvres. Din păcate, astăzi, falsurile sunt mai numeroase decât piesele autentice, așa că se impune o mare atenție în examinarea obiectului atunci când este cumpărat. Deoarece marca „Sevres” poate fi foarte ușor falsificată, iată câteva reguli de ținut minte: manufactura Sevres nu a marcat niciodată produsele în interiorul capacului; la piesele originale, nicicând cei doi „L” încrucisați nu se găsesc pe o porțiune sculptată; obiectele de Sevres se disting prin culori delicate și strălucitoare.

Rare în vânzările publice, mobilele ornate cu porțelan sunt întotdeauna remarcate. La Paris, ca și la New York sau Londra, suma pentru aceste opera, piese de muzeu, se ridică adesea la peste un milion de euro. Prețul record l-a atins un birou de Joseph Baumhauer, decorat cu 24 de plăci de Sèvres, vândut la „Artcurial”, în 2005, cu aproape șapte milioane de euro! Un asemenea preț răsplătește de o potrivă calitatea porțelanului, finețea și frumusețea lui, dar și talentul celor mai renumiți ebeniști ai secolului al XVIII-lea, creatori ai acestor mobile prețioase, menite să stea în case aristocrate, care le sporea valoarea.

Antonia Dan

